

que Indram hic illic habitantes homines; fulgent fulgores ejus in coelo.» Derselbe schreibt पारितस्थुषः zusammen, aber der *Pada*-Text und die doppelte Betonung sprechen für die Trennung. तस्थुषेस् kann als Nom. Pl. gefasst werden; vgl. अत्रिभ्युप् XI. 5. In derselben Gestalt kommt das Wort *Nigh.* II. 3. unter den मनुष्यनामानि vor. परि liesse sich mit चरन्म् verbinden. Ich ziehe aber vor, तस्थुषस् als einen von परि abhängigen Accusativ (vgl. X. 12.) aufzufassen: «den sich über den Menschen bewegendenden Indra (die Gestirne)».

Str. 2. a. Der Scholiast ergänzt सारथ्यस् zu युञ्जति.

b. Die Scholien: विविधे पक्षसौ रथस्य पार्थो ययोरथयोः । तौ विपक्षसौ । रथस्य द्वयोः पार्थयोर्योत्रिताक्रियर्थः । Ueber den Dualis auf धा s. zu II. 3. 2. a.

c. शोणा = रक्तवर्णौ, वृक्षू = प्रगल्भौ, die Scholien. — Ueber नृवाकसा «viros vehentes» s. zu V. 1. c.

Str. 3. Die Scholien bei Stev. केतुं प्रज्ञानं । अकेतवे रात्रौ निद्राभिभूतत्वेन प्रज्ञारहिताय प्राणिने । Rosen: केतु, a r. कित्, significat quodcunque formam distinctam visui praestat, ut lux diurna, quae h. l. Indrae jussu successisse dicitur अकेतवे, nocturnae caligini, distinctam cognitionem impediendi («Speciem faciens specie carenti»).

b. पेशस् = इप. *Nigh.* III. 7. Vgl. सुपेशस् XIII. 7. — मर्य («mortalis») = मनुष्य. *Nigh.* II. 3. Vgl. P n. III 1. 123. Rosen.

c. Die Scholien bei Stev. उपदिः दारुके रश्मिभिः । प्रतिदिनमुषः कालेर्वा । Rosen: «illucescentibus aurorae radiis, tu, Indra! nascebaris.» उषस् wandelt in den *Veden* vor den mit भ anfangenden Casusendungen sein स in इ um; s. zu Panini VII. 4. 48.

Str. 4. a. आदित्ययमानन्तर्यार्थो निपातः । अह इति अक्वाराणार्थः (= इव) । Dass Rosen आन् für einen Abl. Sg. von अह hält, habe ich schon S. 279. in der Note bemerkt. Er vergleicht damit das Zendische *dat* «tunc, deinde». — स्वयाननु «post implorationem», post-